

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Evy Šrautové a Marty Langrové v hlavním líčení konaném dne 17.7.2013

t a k t o :

Obžalovaný **KM,**

nar. [REDACTED] v [REDACTED], zaměstnanec [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

dne 9.11. 2012 kolem 18.45 hodin v [REDACTED], okr. Ústí nad Orlicí, na ulici Komenského jako řidič osobního vozidla zn. Peugeot 205, SPZ [REDACTED] v rozporu s ustanoveními § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů nesledoval situaci v silničním provozu a nereagoval na dvě chodkyně přecházející komunikaci po přechodu pro chodce zleva doprava a do obou chodkyň narazil, přičemž chodkyně [REDACTED], nar. [REDACTED], posledně bytem [REDACTED] na následky utrpěných zranění na místě zemřela, dále došlo ke zranění chodkyně [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], která utrpěla zlomeninu pánevních kostí, pohmožděniny hlavy a obličeje, přetržené vazy pravého kolene s nutností hospitalizace, s dlouhodobým léčením trvajícím do současné doby a s předpokládanými trvalými následky,

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

jednak

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání jednoho (1) roku a šesti (6) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dohledem.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř (4) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], částku 261.011,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 240.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 112.213,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [redacted] o d k a z u j e s e zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný KM v noci z 8. na 9.11.2012 pracoval na noční směně v [redacted]. Pracoval od 19.00 hodin do 04.00 hodin, poté spal asi 3 – 4 hodiny, večer se najedl, vypil kávu, své vozidlo nenastartoval, proto si zapůjčil vozidlo svého syna Peugeot 205, [redacted], které nikdy předtím neřídil, vyjel z místa svého bydliště, při řízení nepoužil brýle, přestože mu asi před 5 lety byla diagnostikována krátkozrakost o síle 1 dioptrie a brýle mu dne 18.2.2011 zdravotním posudkem MUDr. Zbyňka Černého byly stanoveny jako podmínka pro řízení motorových vozidel. Kolem 18.45 hodin obžalovaný vozidlo řídil na ulici Komenského, přehlédl na přechodu pro chodce přecházející chodkyně [redacted] a [redacted], obě přecházely z pohledu obžalovaného zleva doprava, pohybovaly se pomocí hůlky. Obžalovaný nijak na chodkyně nereagoval, obě pravou přední částí vozidla srazil. Na následky střetu [redacted] zemřela, kdy příčinou smrti byl úrazový šok při polytraumatu, tedy při mnohočetném

závažném poranění vnitřních orgánů a kostry. Šlo o jedinou příčinu smrti poškozené, zranění nebyla slučitelná se životem a smrti nebylo možné zabránit za žádných okolností. Poškozená [REDAKCE] utrpěla zlomeninu pánevní kosti, pohmožděninu hlavy, obličeje, přetržené vazy pravého kolene s nutností hospitalizace na chirurgickém oddělení Ústeckoorlické nemocnice s následným dlouhodobým léčením od 9.11.2012 do 26.11.2012, následně byla umístěna do léčebny dlouhodobě nemocných AESKULAP s.r.o. v Červené Vodě a to až do 27.3.2013. Poškozená se po dobu čtyř měsíců nemohla hýbat, následně se učila chodit, nyní se pohybuje o francouzských holích a stále se podrobuje léčení. Podle poslední lékařské zprávy (bodové hodnocení bolestného) lze předpokládat trvalé následky.

Obžalovaný se k trestnému činu doznal jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Připustil, že nesledoval přechod pro chodce v celé jeho šíři, nedával pozor zleva, protože sledoval skupinku lidí, která stála u pravého okraje a obžalovaný měl strach, aby mu do vozovky nevstoupili. Také věnoval pozornost protijedoucím autům, které ho oslňovaly. Prudce začal brzdit až poté, co ucítil náraz. Do té doby chodkyně neviděl. Obžalovaný uviděl, že uvedeného dne si poprvé půjčil vozidlo od svého syna, s jeho řízením neměl zkušenosti, spal po předchozí noční službě 3 – 4 hodiny, necítil se unavený. K jízdě si nevezl brýle, ty si bral pouze, když ho bolely oči.

Kromě doznání obžalovaného je skutkový stav prokazován protokolem o dopravní nehodě, pořízenou fotodokumentací, ze kterých je zřejmé kdy a kde k nehodě došlo, kdo byli jejími účastníky. Byly zjištěny stopy na místě činu, zejména konečná poloha vozidla po nehodě, poloha obou poškozených, poškození vozidla Peugeot. Pozemní komunikace v místě nehody je osvětlena lampou veřejného osvětlení, která byla v činnosti, nachází se v blízkosti přechodu pro chodce. V přípravném řízení byl přibrán znalec z oboru doprava Ing. Miloš Málek, který posoudil a stanovil komplexní nehodový děj. Znalecký posudek vycházel z počátečního tvrzení obžalovaného, že obě chodkyně vešly na přechod z pravé strany těsně před vozidlem, až po zahájení trestního stíhání obžalovaný změnil výpověď v tom smyslu, že chodkyně vůbec před střetem neregistroval, nebyl tedy schopen popsat jejich pohyb. Ve věci byl přibrán i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který se zabýval příčinou smrti poškozené [REDAKCE], kde z čistě zdravotního hlediska stanovil, že zranění [REDAKCE] odpovídají střetu osobního vozidla s chodkyní, která vstoupila do vozovky z pravé strany z pohledu řidiče a to na základě tříštivé zlomeniny dolní části levé stehenní kosti nad kolenem. Naopak podle lékařské zprávy, kterou si znalec opatřil od ošetřujícího lékaře druhé poškozené [REDAKCE] s ohledem na zjištěný hematom na pravém boku lze usoudit na to, že vozidlo narazilo do poškozené z pravé strany, což by odpovídalo přecházení chodkyně zleva doprava. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení, dále z úředního záznamu [REDAKCE], který vyprovázela obě chodkyně z kostela směrem k přechodu pro chodce (na který tedy musely vstoupit zleva z pohledu řidiče), lze mít za to, že obě chodkyně přecházely vozovku po přechodu pro chodce zleva doprava. K tomuto závěru také dospěl znalec z oboru doprava. Znalec z oboru zdravotnictví, soudní lékařství připustil, že vozidlo mohlo narazit do svědkyně [REDAKCE] při přecházení zleva doprava, to za předpokladu, že by byla v době nárazu vozidla výrazně nakročena tak, že k nárazu došlo s neúplným překrytím chodkyně, tedy pouze do její levé dolní končetiny, čemuž do jisté míry odpovídá decollement na vnitřní straně levého kolene. Znalec dále stanovil, že chodkyně se po přechodu pohybovaly rychlostí 3 – 3,5 km/hod. do místa střetu chodkyně ušly dráhu 8,5 – 9 m v čase 8,8 – 10,8 sekund. V době vstupu do vozovky se vozidlo nacházelo ve vzdálenosti 110 – 130 m před přechodem pro chodce, tedy před místem střetu. Obžalovaný mohl chodkyně vnímat na vzdálenost cca 40 m, řidič začíná reagovat 10 – 15 m před přechodem pro chodce. K samotnému brždění došlo

těsně před střetem, v době střetu a nebo po střetu. Vozidlo se v době střetu pohybovalo rychlostí 38 – 45 km/hod. Obě chodkyně se v době střetu vůči vozidlu nacházely v částečném překrytí s přesahem 0,25 – 0,35 m. K tomu je třeba uvést, že závěry znalce o okamžiku reakce obžalovaného je v rozporu s výpovědí obžalovaného, který uvedl, že brzdu prudce sešlápl až po střetu. Obžalovaný mohl nehodě zabránit, pokud by na chodkyni reagoval včas v době, kdy je mohl spatřit. Takto by byl schopen zastavit před místem střetu. Obžalovaný navíc mohl chodkyně vidět dříve vzhledem k osvětlení přechodu pro chodce lampou veřejného osvětlení. Chodkyně mohly střetu zabránit, pokud by na přechod nevstupovaly, popř. v průběhu přecházení po přechodu by tento manévr přerušily. Poškozené mohly světla vozidla obžalovaného registrovat na vzdálenost 200 m. Chodkyně měly tmavé oblečení, avšak vzhledem k osvětlení přechodu tato okolnost nehrála žádnou roli. Svědkyně [REDAKCE] popisovala, jakým způsobem probíhala cesta z kostela domů, popisovala, jakým způsobem se chodkyně chovaly bezprostředně před přecházením vozovky, na přechodu pro chodce vyčkaly, až přejedou auta zleva, následně pohledem vpravo zjistily, že vozidlo, které přijíždí zprava je v dostatečné vzdálenosti, proto se rozhodly přechod přejít. Obě dvě chodkyně se pohybovaly s pomocí hůlky, tedy relativně pomalou rychlostí. Ke střetu došlo téměř na druhé straně přechodu, což odpovídá i závěrům znaleckého posudku. Poškozená [REDAKCE] se následně vyjadřovala k tomu, jaká zranění utrpěla, jakým způsobem byla zranění léčena a jakým způsobem byla omezena s tím, že léčení probíhá do současné doby, hybnost poškozené je stále omezena. K důkazu soud přečetl lékařskou zprávu z doby, kdy byla poškozená ještě hospitalizována v Ústeckoorlické nemocnici. Lékařský posudek o bolestném z doby před hlavním líčením předpokládá trvalé následky u poškozené [REDAKCE]. Vzhledem k výpovědi svědkyně [REDAKCE] i způsobu přecházení přechodu pro chodce, tedy pomalá chůze obou poškozených se jeví nepravděpodobným tvrzení obžalovaného, který uváděl, že byl oslňován auty, která přijížděla z protisměru, byla tři a obžalovaný je míjel v těsné blízkosti přechodu. Nebylo rovněž osvědčeno, že by se na pravé straně přechodu pro chodce nacházel hlouček lidí, lékaře volala svědkyně [REDAKCE], která stála na rohu domu čp. [REDAKCE] (výchozí bod měření) a telefonovala. Na druhé straně však tvrzení obžalovaného nelze nijak vyloučit. Pokud byl oslněn, měl této okolnosti přizpůsobit jízdu, to však neučinil.

Obžalovaný svým jednáním spáchal přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovaný porušil povinnost § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. e) zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. v platném znění, nevěnoval se zcela řízení motorového vozidla, nesledoval přechod pro chodce, po kterém přecházely chodkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], těmto nedal přednost. V důsledku porušení těchto dvou důležitých povinností došlo ke střetu vozidla řízeného obžalovaným s chodkyněmi. Poškozené [REDAKCE] způsobil smrt, poškozené [REDAKCE] těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, tedy delší dobu trvající poruchu zdraví se závažným omezením hybnosti poškozené a s předpokládanými trvalými následky. Obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že porušením uvedených povinností může dojít k závažné dopravní nehodě s následkem pro život a zdraví ostatních účastníků silničního provozu, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně lidského života a zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Povinnosti, které obžalovaný porušil, jsou naprosto základními. Chodkyně se pohybovaly po přechodu pro chodce, tedy v místě, kde je chodcům poskytována zvláštní ochrana. Chodkyně přecházely v obci, kde lze očekávat zvýšený výskyt osob, navíc obžalovaný místo zná, denně tudy projíždí. Prvotní příčina nehody tkví v tom, že obžalovaný chodkyně přehlédl, tedy je neviděl. Soud velmi negativně hodnotí skutečnost, že obžalovaný při řízení nepoužil brýle, přestože před pěti lety mu byla diagnostikována krátkozrakost a nošení brýlí je lékařskou podmínkou pro řízení motorových vozidel. Obžalovaný navíc pracoval na nočních směnách, po té předchozí spal 3 – 4 hodiny, což je třeba i vzhledem k věku obžalovaného považovat za nedostatečné. Obžalovaný navíc k jízdě použil vozidla, se kterým nikdy předtím nejel. Obžalovaný svým činem způsobil nejtěžší následek a to smrt člověka a dále těžkou újmu na zdraví, se kterou se bude poškozená [REDAKCE] potýkat zřejmě po celý zbytek života. Soud neshledal žádný podíl viny jednání poškozených, je pravda, že obě chodkyně byly oděny ve tmavém oblečení, avšak i podle znalce tato okolnost vzhledem k osvětlení přechodu neměla žádný vliv. Chodkyně mohly podle znalce zabránit střetu, pokud by nezahájily přecházení a vyčkali, až obžalovaný s vozidlem projede. Je však třeba zároveň připomenout, že poškozené jsou staršími osobami pohybující se pomalou rychlostí o holi. V městském provozu je pro ně obtížné přejít přes frekventovanou silnici. Přecházení zahájily v době, kdy obžalovaný byl s vozidlem dále než 100 m od přechodu, nešlo o náhlé vkročení do jízdní dráhy. Chodkyně se pohybovaly po přechodu pro chodce až 10 vteřin. Pokud by takovéto osoby měly vždy vyčkat na okamžik, kdy neuvidí zleva ani zprava žádné vozidlo, pak by také vozovku nemusely přejít nikdy. I z takovýchto důvodů je zákon o provozu na pozemních komunikacích upravena přísná povinnost řidičů dát chodcům přednost, pokud se na přechodu pohybují.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je starobní důchodce, přivydělává si brigádou v [REDAKCE]. Dosud se nedopustil žádného trestného činu. V evidenční kartě řidiče má drobný přestupek z r. 2011.

Obžalovanému polehčuje, že se k jednání doznal, že dosud vedl řádný život s výjimkou drobného přestupku. Přitěžuje mu, že se dopustil dvou přečinů, oba dva však byly nedbalostního charakteru. Obžalovaný způsobil nejzávažnější možný následek, tedy smrt jedné osoby, k tomu těžké ublížení na zdraví další osoby. K tomuto následku vedlo ve svém souhrnu hrubé porušení více povinností ze strany obžalovaného, tyto jsou popsány výše při hodnocení závažnosti činu. Obžalovaný přehlédl chodkyně na přechodu pro chodce v situaci, kdy nebyl dostatečně před jízdou odpočatý, nevzal si brýle, přesto, že trpí krátkozrakostí a jedna dioptrie není zcela zanedbatelnou oční vadou, navíc obžalovaný jel s vozidlem, s jehož ovládním neměl zkušenosti. Vzhledem ke způsobenému následku a k okolnostem, za kterých byl čin způsoben, spočívajících na straně obžalovaného, soud dospěl k závěru, že v daném případě nelze vystačit s výchovným trestem a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v rámci trestní sazby přísněji trestného činu tedy podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku (jeden (1) rok a šest (6) roků). Trest uložil ve výměře blízko spodní hranice, tedy v trvání osmnácti (18) měsíců jako nepodmíněný. Pro výkon soud obžalovaného zařadil do věznice s dohledem, neboť se dopustil úmyslné nedbalostní trestné činnosti a dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody. Prostřednictvím uloženého trestu je vydán signál i ostatním řidičům, že podobné hrubé porušení povinností v dopravě s nejtěžšími následky bude přísně postihováno (generální prevence).

Obžalovaný se dopustil trestných činů při řízení motorového vozidla, způsobil těžké následky v důsledku porušení základních povinností, proto je na místě uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Přiměřeným v tomto případě se jeví trest ve výměře čtyř (4) roků.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojil poškozený [REDAKCE], syn poškozené [REDAKCE], s částkou 240.000,- Kč jako odškodnění podle ustanovení § 444 odst. 3 občanského zákoníku, dále s částkou 21.011,- Kč v souvislosti s vypravením pohřbu. Poškozený své nároky řádně doložil včetně příbuzenského poměru k poškozené, předložil doklady o nákladech pohřbu, soud mu proto přiznal náhradu požadované částky 261.011,- Kč. Částku 240.000,- Kč soud přiznal i poškozené [REDAKCE], dceři poškozené [REDAKCE] a to rovněž ve smyslu § 444 odst. 3 písm. b) občanského zákoníku. Příbuzenský vztah byl prokázán výpisem z centrální evidence obyvatel. Poškozená [REDAKCE] se připojila s nárokem na náhradu škody za bolestné, dále požadovala uhradit náklady regulačních poplatků za pobyty v nemocnicích a náklady na léky. Poškozená předložila posudek o bolestném, ve kterém je zřejmé, že bodové hodnocení činí 750 bodů, předložila doklady o úhradě i závazcích k úhradě regulačních poplatků v Orlickoústecké nemocnici v AESKULAP s.r.o., předložila doklady o úhradě léků v lékárně, doklad o zakoupení nových brýlí v částce 1.170,- Kč. Dohromady činí škoda 112.213,- Kč, soud poškozené nárok přiznal, neboť stejně jako v případě poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] byly způsobeny protiprávním jednáním obžalovaného. Poškozenou [REDAKCE] odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a to konkrétně s částkou 250,- Kč, což je cena za vyhotovení posudku o bolestném. Tento návrh je možné uplatnit po skončení trestního řízení, bude-li obžalovaný pravomocně zavázán zaplatit alespoň část škody, neboť nejde o škodu, ale o náklad na uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 17.7.2013

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Ivany Mačátové a Anny Voříškové v hlavním líčení konaném dne 18.12.2013

t a k t o :

Obžalovaný MF,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], řezník, bytem [REDACTED], okres Ústí nad Orlicí,

j e v i n e n , ž e

- 1) dne 28.4.2013 kolem 03.15 hodin po požití velkého množství alkoholických nápojů, kdy nebyl schopen koordinovat své pohyby a srozumitelně artikulovat, v rozporu s ustanoveními § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, [REDACTED] od obce L směrem na Ž, okr. Ústí nad Orlicí, kde v blízkosti domu čp. [REDACTED] levou přední částí vozidla srazil chodce [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], pohybujícího se na vozovce vlevo ve stejném směru, který byl odmrštěn vlevo mimo vozovku a utrpěl komplikovanou zlomeninu obou kostí pravého bérce, více četné pohmoždění mozku s krvácením do mozkových komor a zlomeninu spodiny lebni, v důsledku kterých dne 20.8.2013 zemřel.

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činností, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil dopravní nehodu a jiný závažný následek,

2) dne 28.4.2013 kolem 03.15 hodin poté co měl účast na výše uvedené dopravní nehodě v obci Ž, okres Ústí nad Orlicí, v úmyslu vyhnout se odpovědnosti, z místa osobním automobilem zn. Škoda Octavia, [REDAKCE], na němž byly patrné stopy střetu, odjel k opuštěnému domu čp. [REDAKCE] v obci Ž, kde vozidlo zaparkoval a následně se na místo dopravní nehody vrátil na jízdním kole, ve 03.30 hodin telefonicky kontaktoval tísňovou linku 112, kde oznámil blíže neurčené zranění osoby s tím, že o dopravní nehodu se nejedná, následně byl přepojen na linku 155 - Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje, kde popsal místo nehody a neurčitě popsal zranění poškozeného [REDAKCE] a vyčkal příjezdu záchranných složek,

t e d y

jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného.

T í m s p á c h a l

ad 1)

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 trestního zákoníku,

jednak

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

„písm. a)“ – opravil Mgr. Jiří Procházka dne 29.1.2014

ad 2) přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř (4) roků a šesti (6) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi (7) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, se sídlem Hořická 1710/19a, Hradec Králové, částku 1.323.169,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 240.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 240.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 175.000,- Kč,
- Pavlu [redacted], nar. [redacted], [redacted], oba bytem [redacted], společně a nerozdílně, částku 160.593,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

„nar. [redacted]“ – opravil Mgr. Jiří Procházka
dne 29.1.2014

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 27.4.2013 okolo 20.30 hodin přijel z místa svého bydliště v Ž do obce L, kde se konalo pálení čarodějnic, svým vozidlem zn. Škoda Octavia [redacted]. Ve vozidle vezl jízdní kolo s tím, že vozidlo nechá na opravu [redacted] a zpět do místa bydliště se bude vracet na kole. Vozidlo zaparkoval na zahradě domu [redacted], na zábavě obžalovaný ve velkém množství požíval alkoholické nápoje, pil jedenáctistupňové pivo zn. Bernard a tvrdý alkohol. Požitím alkoholu se uvedl do stavu, kdy nebyl schopen koordinovat své pohyby a srozumitelně artikulovat, na zábavě usnul. Okolo 03.00 hodin dne 28.4.2013 jej ostatní hosté a obsluha probudili, obžalovaný poté nasednul do svého motorového vozidla Škoda Octavia a řídil jej po silnici č. III/[redacted] do Ž, okres Ústí nad Orlicí. Zde v blízkosti domu čp. [redacted], na přehledném úseku osvětleném pouličním osvětlením, v mírné levotočivé zatáčce přešel do protisměru, kde levou přední částí svého vozidla srazil chodce [redacted], jdoucího ve stejném směru. Nárazem byl poškozený odhozen vlevo mimo vozovku na travnatou část do oplocení. Obžalovaný s vozidlem odjel k opuštěnému domu čp. [redacted] v obci Ž, majitele [redacted], zde vozidlo zaparkoval, vzal si skládací kolo a odjel zpět na místo nehody. Odtud obžalovaný ze svého mobilního telefonu zavolal na tísňovou linku, kde oznámil nález zraněného člověka s tím, že neví, jakým způsobem ke zranění došlo a jaká zranění tento člověk utrpěl. Následně obžalovaný vyčkal příjezdu záchranných složek, poté odjel do místa svého bydliště, nereagoval na telefonáty policie. Poškozený [redacted] utrpěl komplikovanou zlomeninu obou kostí pravého bérce, vícečetné pohmoždění mozku s krvácením do mozkových komor, zlomeninu spodiny lební s rozvojem těžkého otoku mozku. Byl hospitalizován nejprve ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové, poté ve Fakultní nemocnici v Olomouci, poškozený byl až do 12.8.2013 v hlubokém bezvědomí, jeho zdravotní stav vyžadoval napojení na umělou plicní ventilaci. I přes opakované neurochirurgické zákroky došlo postupně k nezvratnému poškození mozkové tkáně. Dne 12.8.2013 byly klinicky diagnostikovány známky mozkové smrti a dne 20.8.2013 poškozený [redacted] zemřel.

Obžalovaný od počátku trestního řízení předstíral, že se zraněním poškozeného [redacted] nemá nic společného, že nebyl účastníkem dopravní nehody. Účast na dopravní nehodě připustil až poté, co byl policisty konfrontován s opatřenými důkazy. Po zahájení trestního stíhání v přípravném řízení obžalovaný odmítl k věci vypovídat, u hlavního líčení připustil, že byl od večerních hodin dne 27.4.2013 do ranních hodin dne 28.4.2013 na pálení čarodějnic v L, sem přijel svým osobním automobilem Škoda Octavia, v něm vezl kolo s tím, že nazpět do místa bydliště se bude vracet na kole, auto nechá na opravě u [redacted]. Požíval zde alkoholické nápoje do 23.00 hodin dne 27.4.2013, vypil asi čtyři desetistupňová piva a jednu odlévku fernetu. Na zábavě usnul, protože byl unavený, usnul kolem 01.00 hodiny, pak vnímal, jak jej nějací lidé budili, probudil se kolem 03.00 hodin. Obžalovaný na sobě nevnímal vliv alkoholu, nechtělo se mu jet domů na kole, a proto nasedl do automobilu a vyjel

směrem na Ž. Silnice byla osvětlena veřejným osvětlením, obžalovaný jel rychlostí 50 km/hod. Obžalovaný lízl levou stranou chodce, který byl skoro uprostřed vozovky, spíše vlevo od pomyslné dělicí čáry. Obžalovaný vzal chodce přes blatník a čelní sklo na sloupek. Do doby nárazu obžalovaný chodce nevnímal, brzdit začal až po nárazu. Obžalovaný si nebyl schopen vysvětlit, jak mohlo dojít k nárazu. Obžalovaný zastavil, pak poodjel dvacet metrů zaparkovat vozidlo k firmě [REDACTED], v této souvislosti uvedl, že neví, jaké jsou povinnosti řidiče, který má účast na dopravní nehodě. Poté, co odstavil vozidlo, šel pomalu k chodci, zjistil, jestli dýchá a volal linku 112, zkoušel tep poškozeného, otočil ho na bok, aby nebyl v plotě, pootočil hlavu mírně nahoru, aby se poškozený nezadusil. Po skončení hovoru se záchrannou službou za dvě až tři minuty obžalovaný odjel z místa odvézt auto a to ze strachu, aby nepřišel o papíry. Auto zaparkoval u domu strýce [REDACTED], což je asi 350 – 400 metrů, vzal kolo a odjel zpátky na místo, na místě asi 15 minut čekal, než přijela záchranka.

Obhajoba obžalovaného tedy spočívá v tom, že řídil vozidlo standardním způsobem, nebyl pod vlivem alkoholických nápojů, po nehodě poskytl poškozenému pomoc tím, že přivolal záchrannou službu, z místa se následně vzdálil pouze na několik málo minut, vrátil se zpět na kole a vyčkal příjezdu záchranné služby.

Soud má za nepochybně prokázané, že dne 28.4.2013 došlo ke střetu automobilu Škoda Octavia RZ [REDACTED] v obci Ž, okres Ústí nad Orlicí s chodcem - poškozeným [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]. Je nepochybné, že vozidlo v době střetu řídil právě obžalovaný [REDACTED]. Zde se soud kromě doznání obžalovaného opírá o protokoly o ohledání místa činu, o protokol o dopravní nehodě. Z něho je zřejmé, kdy přibližně k nehodě došlo, v jakém místě. V protokole, na přiloženém plánu a na fotodokumentaci jsou zachyceny stopy zjištěné na místě činu. Veškeré stopy byly nalezeny vlevo mimo vozovku ve směru jízdy obžalovaného. Na vozovce nebyly zjištěny žádné stopy po brždění. Na travnaté ploše jsou blízko sebe soustředěny krevní skvrny, zvalená tráva a vypoulené oplocení zahrady. Zjevně jde o stopy, které zanechal poškozený po odmrštění v důsledku střetu. Dále byly na travnaté ploše nalezeny plastové části, které podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie byly odlomeny z levého směrového světla vozidla obžalovaného Škoda Octavia. Na místě, kde obžalovaný vozidlo po nehodě odstavil u domu čp. [REDACTED] v obci Ž, byla nalezena část levého zpětného zrcátka vozidla obžalovaného. Ke ztotožnění jednotlivých částí zrcátka došlo rovněž na základě vypracování odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie. Kromě poškození levého směrového světla a zpětného zrcátka bylo na vozidle Škoda Octavia zjištěno poškození čelního skla v místě řidiče u levého sloupku, což odpovídá vyjádření samotného obžalovaného o průběhu střetu vozidla s chodcem. Ze stop na vozidle lze tedy mít za jisté, že ke střetu s chodcem došlo levou přední částí automobilu Škoda Octavia. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství bylo zjištěno, že chodec byl v době střetu v poloze vzpřímené, natočen pravou stranou k osobnímu automobilu. Ze znaleckých posudků bylo zjištěno, jaká zranění poškozený utrpěl, jakým způsobem probíhala léčba, kdy poškozený zemřel. Smrt poškozeného nastala výlučně z úrazových příčin v důsledku těžkého pouřazového otoku mozku na podkladě mnohočetných pohmoždění mozku s krvácením do mozkových tkání a do mozkových komor. Poranění mozku bylo vzhledem ke svému charakteru, rozsahu mnohočetnosti, trvale neslučitelné s dalším životem, smrti nebylo možné zabránit ani poskytnutím komplexní odborné lékařské péče. Poranění poškozeného vznikla tupým násilím o velké intenzitě, které působilo na oblast pravého bérce a na levou spánkově týlní oblast hlavy, poranění pravého bérce odpovídá místu prvotního nárazu vozidla do chodce, poranění hlavy svědčí pro působení tupého násilí o velké ploše, což lze vysvětlit jak

nárazem hlavy do karoserie vozidla, tak i následným odhozením chodce s dopadem levou spánkově týlní částí hlavy na pevnou plochou překážku (např. na vozovku). Vzhledem k tomu, že na vozovce nebyly nalezeny žádné stopy, krevní stopy a zvalená tráva byly nalezeny mimo vozovku včetně vypouleného oplocení, má soud za to, že k poranění hlavy došlo v důsledku nárazu do sloupku vozidla, kdy následně byl poškozený odhozen do oplocení vlevo mimo vozovku. Obžalovaný sám u výslechu připustil, že poškozený v době nárazu se nacházel mírně vlevo od pomyslné dělicí čáry vozovky. Pokud obžalovaný poškozeného srazil, pak musel přejet do protisměrné části vozovky, což samo o sobě je i v rozporu se tvrzením obžalovaného o tom, že jel standardním způsobem. Vzhledem k místu nálezu stop, nevýraznému poškození vozidla obžalovaného svědčícímu pro náraz s nepatrným přesahem vozidla se jeví pravděpodobným, že ke střetu došlo při levém okraji vozovky z pohledu jízdy obžalovaného. Je třeba poznamenat, že lékařským vyšetřením u poškozeného byla zjištěna hladina alkoholu 0,31 g/kg. I podle znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a soudní lékařství, jde o nepatrné ovlivnění alkoholem. Za takového množství alkoholu nelze očekávat, že by chodce se pohyboval nestandardně, tedy např. uprostřed vozovky, nebo že by se motal. V době ohledání místa činu nebylo v činnosti veřejné osvětlení, obžalovaný sám uvedl, že v době, kdy k nehodě došlo, v činnosti bylo. Obžalovaný jel na tlumená světla, přesto však podle svého tvrzení chodce nezaregistroval, reagoval na něj až v okamžiku nárazu. Jediným vysvětlením této skutečnosti je, že obžalovaný se plně nevěnoval řízení vozidla ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. v platném znění. Obžalovaný navíc v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 citovaného zákona se pohyboval s vozidlem v protisměrném jízdním pruhu. Tato porušení povinnosti obžalovaného byla příčinou střetu s chodcem [REDAKCE], příčinou vzniku zranění a smrti.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný před jízdou požíval alkoholické nápoje, což sám připustil, soud zkoumal, zda porušení uvedených povinností řidiče nebylo vyvoláno ovlivněním alkoholem.

Obžalovaný, jak uvedeno výše, připustil vypítí čtyř desetistupňových piv a jedné odlévky alkoholu zn. Fernet. Toto tvrzení obžalovaného jak o druhu alkoholu, tak o množství je vyvráceno výpověďmi svědků. Svědek [REDAKCE], který akci pálení čarodějnic pořádal, uvedl, že na akci se čepovalo pivo Bernard jedenáctka a poté, co došlo, se pila dvanáctka Plzeň. Na rozloučenou před odchodem domů vypil s obžalovaným velkou odlévku alkoholu zn. Jim Beam. Svědek připustil, že byl také opilý, což v tu dobu byli všichni i obžalovaný, motal se jako všichni. Vypítí tohoto alkoholu viděla i svědkyně [REDAKCE], přítelkyně [REDAKCE], která přišla na zábavu na dvacet minut, odcházela společně se [REDAKCE] kolem 2.15 hodin dne 28.4.2013. Tato svědkyně, zřejmě jedna z mála střízlivých, viděla obžalovaného odcházet směrem k lavičkám, viděla jej, že se motá. Obžalovaný si na vypítí alkoholu, o kterém vyprávěli svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], nevzpomněl. Z výpovědi [REDAKCE], otce poškozeného, který byl rovněž na zábavě a to do 22.23 hodin dne 27.4.2013, bylo zjištěno, že s obžalovaným vypil dvě velké odlévky alkoholu Fernet, první před 21.00 hodinou, kdy jej pozval obžalovaný, v době odchodu svědek obžalovanému kapku vrátil. Čas odchodu si svědek pamatoval přesně vzhledem k použití mobilního telefonu. Svědek viděl obžalovaného, kterak pije i další kapky tvrdého alkoholu. Obžalovaný se k výpovědi svědka vyjádřil tak, že si nepamatuje napítí alkoholu se svědkem, neboť je to už dlouho.

Svědka [REDAKCE], který na zábavě točil pivo (jedenáctku Bernard) viděl obžalovaného kupovat tři nebo čtyři piva, vždy po jednom. Svědek [REDAKCE] uvedl, že si

s obžalovaným dal jednu kapku, měl švestku, co měl obžalovaný, to nevěděl. Na zábavě byl do 23.00 hodin, seděl u stolu společně s obžalovaným a dalším kamarádem, pili společně pivo s tím, že může potvrdit, že obžalovaný vypil čtyři piva, kupovat chodili střídavě, dvakrát šel obžalovaný, jednou svědek a jednou jeho kamarád. Sám svědek vypil na této zábavě 7 – 10 piv, zároveň uvedl, že ani pro obžalovaného nebyl problém vypít deset piv. Svědek uvedl, že se necítil být ani střízlivý, ani opilý. Obžalovaný navrhl vyslechnout svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], spolupracovnice ze zaměstnání. Z jejich výpovědí bylo zjištěno, že obžalovaného na zábavě viděly, avšak netrávily s ním delší čas, svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že s obžalovaným se bavila nejvýš deset minut dvakrát, naposledy po dvanácté hodině v noci. Obžalovaný si se svědkyní přitůkl pivem, šlo o letmá setkání. Svědkyně [REDAKCE] s obžalovaným na zábavě mluvila jednou hned na začátku po dobu asi 5 minut se spolu zastavili, to měl v ruce pivo, i později jej pak viděla s kelímkem, neví však, co bylo obsahem. Obžalovaný sám připustil, že na zábavě usnul, to lze dovodit z výpovědi [REDAKCE], který viděl obžalovaného na lavičce s hlavou opřenou o stůl, uvedl, že obžalovaného budila po třetí hodině paní [REDAKCE], která zde rovněž obsluhovala. Obžalovaného předtím budili i svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] a to těsně před třetí hodinou, kdy odcházely domů. Tyto svědkyně odcházely společně s poškozeným [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] viděla obžalovaného spát u stolu na lavičce, kamarádka jej budila, obžalovaný však nebyl schopný zvednout hlavu. Po odchodu ze zábavy se rozdělily a poškozený [REDAKCE] šel pěšky do Ž. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že z obžalovaného táhl alkohol, zatřásla s ním, chtěla jej vzbudit, neboť již byla zima, na to obžalovaný reagoval pouze tak, že něco zamručel. Spát obžalovaného na stole viděla i svědkyně [REDAKCE], to někdy v době mezi 02.00 a 02.30 hodin dne 28.4.2013, předtím jej viděla procházet kolem stánku a podle chůze jí přišlo, že je v podnapilém stavu. Obžalovaného v době okolo 01.45 hodin vnímala svědkyně [REDAKCE], ta jela ze svého bydliště v obci [REDAKCE] do [REDAKCE] a zde odbočila vpravo a jela na [REDAKCE]. Potkala obžalovaného na silnici na kopečku před [REDAKCE] asi 10 minut chůze od místa, kde se pálili čarodějnice, šel s neosvětleným kolem po levé straně ve směru na [REDAKCE], vrávorál, motal se po silnici. Svědkyně s vozidlem přibrzdila, ten se otočil směrem k ní, svědkyně obžalovaného poznala, neboť jej zná podle vidění. Svědkyně pokračovala do [REDAKCE], kde v době kolem 02.50 hodin naložila manžela a zpátky se vracela jinou cestou právě proto, aby obžalovaného nepotkala a nesrazila jej. Aby mohla svědkyně obžalovaného spatřit na uvedeném místě, musel by ten na nějakou dobu opustit zábavu pálení čarodějnic, tato okolnost nebyla žádným z provedených důkazů zpochybněna. Obžalovaný, jak sám uvedl, si v automobilu přivezl kolo a v jeho možnostech bylo vzhledem ke vzdálenosti místa, kde byl svědkyní spatřen, od místa konání zábavy, se sem vrátit tak, aby mezi 02.00 a 02.15 hod. dal kapku se svědkem [REDAKCE]. V době nejbližším času dopravní nehody obžalovaného vnímal svědek [REDAKCE], který jel ze svého bydliště [REDAKCE] automobilem Škoda Favorit do zaměstnání v [REDAKCE], tedy ve směru na obec [REDAKCE], do zaměstnání jel přesně na půl čtvrtou. Obžalovaného potkal asi 300 – 400 metrů před místem, kde došlo ke sražení poškozeného [REDAKCE]. Obžalovaný jel na kole, po silnici kličkoval, při první kličce přešel přes celou silnici. Svědek reagoval zabrzděním, přepnutím na dálková světla a projel kolem obžalovaného pomalu. Poznal jej, neboť se znají z vesnice. Na ovlivnění obžalovaného alkoholem v době nehody bylo dále možné usuzovat ze záznamu hovoru obžalovaného na tísňovou linku v době od 03.30 hodin do 03.40 hodin (hovor s linkou 155 trval 4 minuty 40 vteřin). Řeč obžalovaného je zde setřelá, obžalovaný špatně artikuluje, místy mu není rozumět.

Soud v hlavním líčení přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, aby se vyjádřil ke stavu ovlivnění obžalovaného alkoholem a k jeho schopnostem řídit motorová

vozidla. Zároveň soud dal znalci pokyn, aby přibral konzultanta z odvětví soudního lékařství, aby se vyjádřil k hladině alkoholu obžalovaného, pokud by vypil pouze ten alkohol, o kterém hovoří svědci. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (soud po provedení písemného znaleckého posudku přibral i znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství) bylo zjištěno, že pokud by obžalovaný vypil alkohol podle své výpovědi, byla by v době nehody hladina negativní, pokud by vypil alkohol podle údajů svědků, pohybovala by se koncentrace alkoholu u obžalovaného v rozmezí 0 – 0,37 g/kg, pokud by k nehodě došlo v čase 03.15 hodin. Pokud obžalovaný argumentuje tím, že nebyla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi objektivně, pak je třeba říci, že tento stav zavinil svým chováním sám obžalovaný, neboť předstíral, že není účastníkem nehody a zmařil tak provedení dechové zkoušky či lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Proto soud ustanovil znalce, psychiatra, aby obžalovaného vyšetřil a posoudil duševní stav obžalovaného ve vztahu k projevům v chování obžalovaného, jak jej vnímali svědci, resp. jak byl zaznamenán v nahrávkách telefonického hovoru obžalovaného na tísňové linky. Znalec uzavřel, že u obžalovaného neshledal žádnou duševní poruchu ani chorobu, v době činu u něj šlo o stav prosté opilosti, požitým alkoholem byly pouze lehce zhoršeny ovládací schopnosti. Hladina zjištěná podle předestřené zadání znalcem z odvětví soudní lékařství nemohou vysvětlit chování obžalovaného, jak je popisováno svědky, telefonát obžalovaného s lékařskou pohotovostí je charakteristický pro dysartrii člověka, který je pod vlivem tlumivých látek, tedy v tomto případě alkoholu, jeho řeč je pomalá, reakce jsou rovněž zpomalené, řeč je setřelá, orientace je nejistá. Znalec podrobným rozbořem dění před nehodou v pohovoru s obžalovaným nezjistil žádné jiné možné příčiny stavu, který je popisován svědky a zdokumentován v záznamu o rozhovoru se zdravotníky. Stav obžalovaného odpovídá hladina alkoholu přesahující 1,5 g/kg. Obžalovaný v takovém stavu nebyl schopen řídit motorové vozidlo bezpečně. Obdobně se vyjádřil i znalec MUDr. Petr Baláž, kterému byl při hlavním líčení zprostředkován záznam telefonického hovoru obžalovaného na tísňovou linku. Uvedl, že ke ztížení řeči, špatné výbavě představ dochází na hranici mezi lehkou a střední opilostí, tedy někde kolem 1,5 promile. Projevy opilosti v podobě vrávoravé chůze, neschopnosti určit přímý směr, neschopnosti jet na kole rovně, odpovídají míře ovlivnění alkoholem při střední až těžké opilosti mezi dvěma až třemi promilemi alkoholu. Na žádost obhájce znalec spočítal, že obžalovaný při své váze 140 – 150 kg by musel vypít 8,5 jedenáctistupňových piv a nebo necelého půl litru čtyřicetiprocentního alkoholu, aby dosáhl hladiny 1,5 ‰ alkoholu. Obhajoba zhodnotila výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED] jako nevěrohodné, tendenční vzhledem k angažovanosti poškozených, kteří výslech těchto svědků navrhli a požádali je o výpověď. Soud samozřejmě věrohodnost výpovědi těchto svědků hodnotil i ve vztahu k dalším provedeným důkazům a ty jsou s výpověďmi těchto svědků v souladu. Svědkyně [REDACTED], která přišla na zábavu ve střízlivém stavu pro svého přítele, viděla obžalovaného kolem 02.15 hodin se motat, obžalovaný následně usnul, což bylo prokázáno dalšími svědeckými výpověďmi, nereagoval na buzení ostatními osobami, projevy motorické neschopnosti, kterou vnímali svědci je v souladu s verbální indispozicí, která je zřetelná z telefonického hovoru se záchrannými složkami.

Obžaloba kladla obžalovanému dále za vinu, že neposkytl poškozenému pomoc, kdy zavolal záchranné složky a poté místo opustil a vrátil se zpět na kole. Soud však po provedeném hlavním líčení dospěl k jiným skutkovým závěrům. Obžalovaný ve shodě s obžalobou tvrdil, že po nehodě na místě zastavil, zavolal záchranné složky, to je však vyloučeno obsahem výpovědi svědka [REDACTED], který obžalovaného potkal na kole, kterak jede ve směru k místu dopravní nehody v době mezi 02.15 a 02.30 hodin obžalovaný až následně, přesně ve 02.30 hodin zavolal ze svého mobilního telefonu na tísňovou linku, aby

oznámil nález těla poškozeného. S obsahem výpovědi svědka [REDAKCE] koresponduje výpověď svědkyně [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (nachází se vedle domu čp. [REDAKCE]) ta uvedla, že se probudila ve 02.45 hodin, šla na záchod, poté si lehla na dobu odhadem 15 minut a slyšela hroznou ránu, pak bylo ticho, asi za 15 minut svědkyně slyšela hlas, jak někdo mluví a za dalších asi 10 minut přijela sanitka. Hlas, který svědkyně slyšela, je zcela zřejmě hlasem obžalovaného, který komunikoval se záchrannou službou. Z výpovědi svědkyně je zřejmé, že obžalovaný nevolal záchrannou službu hned poté, co došlo ke sražení chodce [REDAKCE], ale až následně poté, co odvezl auto a vrátil se zpět na kole. Hovor obžalovaného se záchrannými složkami byl ukončen nejdříve ve 03.40 hodin. Ze zprávy zdravotnické záchranné služby bylo zjištěno, že vozidlo přijelo na místo ve 03.47 hodin, což je dost krátká doba na to, aby obžalovaný, jak tvrdí, s autem odjel k domu svého strýce, tam je zaparkoval, vzal kolo a vrátil se zpět na místo, kde navíc asi 15 minut měl čekat na vozidlo rychlé záchranné služby. Z obsahu telefonátu se záchrannými složkami bylo zjištěno, že obžalovaný předstírá, že neví, jakým způsobem ke zranění poškozeného došlo, zranění popisuje neurčitým způsobem.

Poškození do spisu předložili fotografie místa, kde došlo k dopravní nehodě a přilehlého okolí. Fotografie, na kterých je zdokumentována viditelnost chodce na silnici v noční době při zapnutých tlumených světlech vozidla. Tyto důkazy směřují k závěru, že obžalovaný jako řidič motorového vozidla poškozeného vidět mohl a měl, ke stejnému závěru došel soud na podkladě i jiných provedených důkazů.

Obžalovaný jednáním pod bodem 1) rozsudku naplnil skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, řídil osobní automobil bezprostředně po požití velkého množství alkoholu v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění, v důsledku toho nebyl schopen plně se věnovat řízení motorového vozidla podle § 5 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, přejel do protisměru v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 téhož zákona, zde srazil poškozeného [REDAKCE], který na následky utrpěných zranění zemřel. Povinnosti, které obžalovaný porušil, jsou povinnostmi základními, důležitými, které upravují provoz na pozemních komunikacích. Obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že porušením uvedených povinností může způsobit dopravní nehodu a smrt jiného účastníka silničního provozu, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde. Obžalovaný tedy jinému z nedbalosti způsobil smrt, protože porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Uvedeným jednáním obžalovaný spáchal i přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, když osobní motorové vozidlo řídil ve stavu, kdy nebyl schopen vozidlo bezpečně ovládat v důsledku požití velkého množství alkoholických nápojů. Obžalovaný měl silně narušené motorické funkce. Obžalovaný nebyl schopen srozumitelně se vyjadřovat. Tento stav odpovídá podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ovlivnění nad 1,5 promile. Obžalovaný vykonával činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, způsobil dopravní nehodu a závažný následek v podobě smrti poškozeného. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že řízení motorového vozidla ve stavu výrazného ovlivnění alkoholem ohrozí účastníky silničního provozu, takovýto následek způsobit chtěl, byl si vědom, že nenastane žádné překážky, která by vzniku tohoto následku zabránila a ve vztahu k následkům jednal nedbale.

Obžalovaný byl účastníkem dopravní nehody, při které došlo ke zranění poškozeného [REDAKCE], o těchto skutečnostech věděl, dopravní nehodu svým protiprávním jednáním

zavinil, přesto z místa nehody ujel, aby skryl automobil, na kterém byly patrné stopy dopravní nehody, přestože poškozený jevil známky života. Na místo se vrátil až následně na kole a teprve poté přivolal záchrannou službu, avšak i lékařům obžalovaný uvedl zkreslené informace o okolnostech zranění poškozeného, zamlčel, že ke zranění došlo při dopravní nehodě opět z toho důvodu, aby se vyhnul své odpovědnosti. Takovéto chování nelze považovat za poskytnutí potřebné pomoci jak ji má na mysli ustanovení § 151 trestního zákoníku. Přitom obžalovaný takovou pomoc mohl poskytnout bez nebezpečí pro sebe či jiného. Potřebnou pomocí se rozumí taková pomoc, která je potřebná k ochraně života a zdraví poškozené osoby. Obžalovaný sice pomoc přivolal, avšak nikoliv okamžitě, ale poté, co učinil kroky k znesnadnění odhalení příčin nehody a ani poté neposkytl zdravotníkům úplné informace o okolnostech vzniku zranění poškozeného, které jsou jistě jedním z předpokladů poskytnutí účinné lékařské pomoci. Obžalovaný tak spáchal přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku. Obžalovaný zde jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že tímto svým jednáním ohrožuje zdraví a život poškozeného, takovýto následek způsobit chtěl, obžalovanému šlo v první řadě o sebe a nikoliv o zraněnou osobu.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činů je v daném případě určována zejména významem zájmů, které byly činem dotčeny, tedy zájmu na ochraně lidského života a zdraví, na bezpečnosti silničního provozu obecně, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Za velmi závažné soud považuje okolnosti, za kterých k činům došlo. Obžalovaný řídil motorové vozidlo pod výrazným vlivem alkoholu. Při tomto je třeba vzít v úvahu, že obžalovaný váží kolem 140 kg, na alkohol je zvyklý, podle výpovědi svědka [REDAKCE] pro obžalovaného není problém vypít 10 piv, přesto se vliv alkoholu u obžalovaného zřetelně projevoval zejména na motorice. Obžalovanému nic nebránilo, aby do místa bydliště dojel na kole, které si pro tento účel do [REDAKCE] přivezl. Obžalovaný způsobil svým jednáním těžký, neodčinitelný následek, způsobil smrt mladého člověka. Bezprostředně po nehodě obžalovaný řešil přednostně své zájmy, aniž by se zajímal o to, zda těžce zraněnému člověku může pomoci. Obžalovaný po činu činil kroky k znesnadnění objasnění trestné činnosti, vystupoval jako osoba, která nezištně poskytla pomoc poškozenému a to až do doby, kdy byl policií konfrontován se zjištěními vedoucími k obžalovanému jako k pachateli trestného činu.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je zaměstnán jako řezník, zaměstnavatelem je hodnocen jako dobrý pracovník, dosud se nedopustil žádné trestné činnosti. V r. 2003 byl postižen pro spáchání přestupku v dopravě, kdy řídil motorové vozidlo v časných ranních hodinách v [REDAKCE], okres Ústí nad Orlicí, v důsledku nepřiměřené rychlosti jízdy způsobil dopravní nehodu, po nehodě se odmítl podrobit orientační dechové zkoušce a lékařskému vyšetření. Obžalovanému byla Městským úřadem v Ústí nad Orlicí uložena pokuta a sankce zákazu činnosti.

Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost, trestnou činnost obžalovaný popřel. Soud vzal v úvahu to, že obžalovaný se dosud nedopustil žádné trestné činnosti, řádně pracuje. Učinit závěr, že obžalovaný vede řádný život, soudu brání výše uvedené postižení pro přestupky v dopravě. Obžalovaný sám připustil, že při dopravní nehodě v r. 2002 byl pod vlivem alkoholu a stejně jako nyní se choval tak, aby orgánům činným

v trestním řízení znemožnil určit objektivní hladinu alkoholu v krvi. Obžalovanému přitěžuje, že svým činem způsobil větší škodlivý následek, následek nejtěžší a neodčinitelný, spáchal více trestných činů. Soud ukládal trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku za tři trestné činy v rámci trestní sazby nejpřísnějšího z nich, tedy podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku. Vzhledem ke způsobenému následku i okolnostem, za kterých k němu došlo, nepřichází v úvahu jiný druh trestu, než je trest odnětí svobody. Trestní zákoník stanoví trestní sazbu v rozpětí jednoho (1) až šesti (6) roků. Obžalovaný svým jednáním způsobil smrt poškozeného, porušil hrubým způsobem základní povinnosti řidiče. Vzhledem k závažným okolnostem, za kterých k činům došlo i vzhledem k chování obžalovaného po činu, soud uložil trest odnětí svobody ve druhé polovině zákonem stanovené trestní sazby. Za přiměřený soud považuje trest odnětí svobody v trvání čtyř (4) roků a šesti (6) měsíců nepodmíněně. Pro výkon uloženého trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný se dopustil jednoho nedbalostního a dvou úmyslných trestných činů. Výměra trestu přesahuje hranici tří (3) roků, zároveň se soud nedomnívá, že by náprava obžalovaného měla být zajištěna lépe v mírnějším typu věznice.

Obžalovaný se dopustil trestné činnosti v souvislosti s řízením motorových vozidel, projevil výraznou nekompetenci k řízení. Vzhledem k následkům, charakteru povinností, které obžalovaný porušil a míře jejich porušení, soud ukládal přísný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi (7) roků.

K trestnímu stíhání obžalovaného se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s částkou 1.323.169,- Kč sestávající se z nákladů vynaložených na léčení poškozeného [REDAKCE] ve zdravotnických zařízeních. Jde o škodu, která vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Pojišťovna svůj nárok doložila podrobným vyúčtováním, proto soud požadovanou částku zcela přiznal.

Dále se k trestnímu stíhání připojili s nárokem na náhradu škody rodiče poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a bratr poškozeného [REDAKCE]. Všichni se připojili s nároky na jednorázové odškodnění podle § 444 občanského zákoníku při úmrtí blízké osoby. I zde bylo prokázáno, že k následku v podobě smrti poškozeného [REDAKCE] došlo jednáním obžalovaného. Nároky poškozených se opírají o uvedené ustanovení občanského zákoníku, proto soud poškozeným přiznal nárok na náhradu škody v částkách 240.000,- Kč pro rodiče poškozeného, 175.000,- Kč pro bratra poškozeného. Rodiče [REDAKCE] a [REDAKCE] pak společně a nerozdílně uplatnili nárok na náhradu škody ve výši 160.593,- Kč v souvislosti s náklady na pohřeb a péči o poškozeného v době, kdy byl léčen ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové a Olomouci (jízdné z místa bydliště do nemocnice, parkovné, v jednom případě ubytování v Olomouci). Přítomnost rodičů poškozeného byla z hlediska prognóz možného vyléčení poškozeného žádoucí, jak vyplývá z potvrzení léčebných zařízení. Jízdné bylo účtováno v souladu s vyhláškou č. 472/2012 Sb. Poškození doložili náklady v souvislosti s parkovným, ubytováním, náklady týkající se pohřbu, úpravy hrobu. Jde o škodu, která vznikla v souvislosti s jednáním obžalovaného, proto soud poškozeným přiznal i nárok na náhradu škody v částce 160.593,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 18.12.2013

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících JUDr. Pavla Nádvořníka a Aleny Johanidesové v hlavním líčení konaném dne 10.1.2013

t a k t o :

Obžalovaný **ML**,

nar. [REDACTED] v Ostravě, bytem [REDACTED], okres Ostrava

j e v i n e n , ž e

dne 1.7. 2012 kolem 12.05 hodin v katastru obce Z, okres Ústí nad Orlicí, na silnici č. I/[REDACTED] jako řidič osobního vozidla zn. Ford Focus, RZ [REDACTED] v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1, § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přestal se plně věnovat řízení vozidla, po průjezdu mírné pravotočivé zatáčky vjel na přímém úseku vozovky do protisměru, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním vozidlem zn. Mazda 323, RZ [REDACTED], přičemž došlo ke zranění spolujezdkyně z tohoto vozidla [REDACTED], nar. [REDACTED], která na následky utrpěných zranění na místě zemřela, dále ke zranění spolujezdkyně obviněného [REDACTED], nar. [REDACTED], která na následky utrpěných zranění téhož dne zemřela, a dále došlo ke zranění řidiče vozidla zn. Mazda 323 [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], který utrpěl zlomeninu 2. žebra vpravo, distorzi krční páteře, zhmoždění hrudníku a břicha s dekompenzací psychiky s léčením do současné doby,

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

jednak

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání pěti (5) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti (5) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným

- Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10 částku **83.231,- Kč,**
- [redacted], bytem [redacted], částku **240.000,- Kč,**
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku **36.918,- Kč,**
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku **7.800,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 1.7.2012 řídil osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ [redacted]. Okolo 10.00 hodiny vyjel z Ostravy – Poruby, společně s ním ve vozidle cestovala manželka [redacted] a dcera [redacted]. Cesta probíhala za horkého počasí. Obžalovaný jel bez přestávky s tím, že zastaví až v H. Auto nebylo vybaveno klimatizací. Obžalovaný průběžně větral a doplňoval

tekutiny. Kolem 12.05 hodin v katastru obce Z na silnici č. I/ [redacted] se obžalovaný v důsledku únavy přestal věnovat provozu. Nejprve vyjel s vozidlem do protisměru, vrátil se zpět a následně opět přijel do protisměru a zde se střetl s vozidlem Mazda 323, RZ [redacted] řízeným [redacted]. Došlo k čelnímu střetu, při kterém [redacted] a [redacted], spolujedoucí ve vozidle Mazda 323, utrpěly polytraumatická zranění, na jejichž následky téhož dne zemřely. [redacted] utrpěl zlomeninu druhého žebra vpravo, distorzi krční páteře, zhmoždění hrudníku a břicha. Poškozenému byl nasazen měkký krční límec, po dobu dvou měsíců byl omezen na pohyblivost do doby než zranění srostla. Po dobu čtrnácti dnů poškozený nebyl schopen sám se o sebe postarat, pomáhali mu rodinní příslušníci. Do současné doby je poškozený léčen, prodává rehabilitace v souvislosti se zraněním krční páteře. Dosud není schopen vykonávat své povolání. Je léčen psychiatricky, medikován pro psychické problémy, není schopen dosud řídit motorová vozidla, trpí steskem po manželce.

Obžalovaný připouští své zavinění dopravní nehody, byť sám si na samotný nehodový děj nevzpomíná. Naposledy si pamatuje jízdu z mírného kopečka, kdy manželce sděloval, že musí zpomalit. Po té si pamatuje až události bezprostředně po střetu. Obžalovaný uvedl, že před jízdou byl dostatečně odpočatý, vyspalý, neřešil žádný problém. Připustil, že se dlouhodobě léčí s vysokým krevním tlakem, při cestě bylo velké teplo. Obžalovaný od započetí cesty neudělal žádnou přestávku s tím, že zastaví na odpočinek v Hořicích a nakoupí si Hořické trubičky. Vedro řešil průběžným větráním a doplňováním tekutin. Obžalovaný litoval následků nehody s tím, že si ji nedokáže vysvětlit. U hlavního líčení se poškozeným omluvil.

Skutkový stav je kromě vyjádření obžalovaného prokazován protokolem o dopravní nehodě. Z něho je zřejmé kdy a kde k nehodě došlo, jsou zde zachyceny veškeré stopy dopravní nehody, poškození vozidel, jejich konečná poloha, zjištění účastníci dopravní nehody a svědci. K průběhu dopravní nehody se vyjadřoval zejména poškozený [redacted], řidič protijedoucího vozidla. Ten popsál, kterak vnímal, že vozidlo obžalovaného vybočilo do protisměrného jízdního pruhu, vrátilo se zpět a následně, zcela neočekávaně, opět vjelo do protisměrného jízdního pruhu těsně před vozidlem poškozeného, který stačil pouze mírně přibrzdit, ale nedokázal zabránit čelnímu střetu vozidel. Skutečnost, že to byl právě obžalovaný, kdo vjel se svým vozidlem do protisměru, potvrzují i svědci [redacted], kteří jeli za vozidlem poškozeného. Na skutečnost, že k nehodě došlo v jízdním pruhu vozidla Mazda 323, ukazuje i konečné postavení vozidel po nehodě zachycené na fotografické dokumentaci a na plánu místa nehody vyhotoveném policií. Ze znaleckého posudku z oboru strojírenství [redacted] bylo zjištěno, že na vozidle Ford Focus nebyla zjištěna žádná závada, která by měla mít vliv na vznik a průběh dopravní nehody. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství bylo zjištěno, že příčinou smrti [redacted] a [redacted] byl úrazový děj při dopravní nehodě. Obě poškozené utrpěly polytraumatická zranění neslučitelná se životem. Charakter zranění poškozeného [redacted] byl zjištěn z lékařských zpráv. K tomu, jakým způsobem byla zranění léčena, jakým způsobem jej omezovala a omezují, vypovídal i sám poškozený [redacted]. Při nehodě došlo i ke zranění [redacted], ta však jako dcera obžalovaného nedala souhlas se zahájením trestního stíhání.

Zhodnocením provedených důkazů soud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť způsobil smrt [redacted] a [redacted]. Obžalovaný způsobil dopravní nehodu vozidel Ford Focus a Mazda 323 tak, že přestal věnovat pozornost řízení motorového vozidla, vjel do protisměru,

kde došlo ke střetu obou vozidel. Obžalovaný porušil povinnosti ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. Povinnosti plně věnovat pozornost řízení a povinnost řídit vozidlo v pravém jízdním pruhu jsou povinnostmi základními, při jejichž nedodržení dochází ke vzniku závažných dopravních nehod. V důsledku porušení těchto povinností obžalovaný ██████████ způsobil těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, tedy delší dobu trvající poruchu zdraví, která do současné doby poškozeného podstatně omezuje v obvyklém způsobu života. Poškozený je dosud v péči psychiatrů v souvislosti s následky dopravní nehody. Z důvodu fyziologických není schopen vykonávat své povolání. Obžalovaný se tak dopustil i přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že porušením zde uvedených povinností může dojít ke vzniku dopravní nehody se závažnými následky, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde. Jak uvedeno shora obžalovaný neadekvátně reagoval na subjektivně vnímané horké počasí a to přesto, že trpí vysokým krevním tlakem. V souvislosti s tímto je také léčen. Do doby dopravní nehody neučinil žádnou přestávku v jízdě s tím, že je zvyklý jezdit i delší trasy a žádnou únavu v dané chvíli nepociťoval. Je však zřejmé, že příčinou porušení povinností obžalovaným byla únava vyvolaná okolnostmi objektivními i subjektivními popsány výše. Na ztrátu pozornosti z důvodu únavy lze usuzovat i z výpovědi svědka ██████████, který vnímal pohyb vozidla obžalovaného bezprostředně před střetem. I sám obžalovaný okolnosti bezprostředně předcházející střetu nevnímal, jak uvedl ve své výpovědi.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Povaha a závažnost činu jsou určovány zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně života a zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Obžalovaný způsobil smrt, tedy nejzávažnější a neodčinitelný následek dvou osob. Tomuto následku mohl obžalovaný předejít, pokud by dbal na odpočinek během cesty. Zanedbání této povinnosti bylo příčinou vzniku dopravní nehody.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že má dvě děti, které obě studují, je soukromým podnikatelem, dosud se nedopustil žádného trestného činu ani přestupku.

Obžalovaný si na samotnou událost nepamatuje, přesto však jeho vyjádření lze považovat za doznání ke spáchání trestných činů. Obžalovanému dále polehčuje, že před spácháním činu vedl řádný život, litoval vzniklého následku. Při nehodě přišel o manželku a musí zaopatřit své děti. Obžalovanému naopak přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů.

Soud ukládal trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku a to podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku v rámci trestní sazby jeden rok a šest roků. Vzhledem k okolnostem, za kterých k činu došlo, vzhledem k velmi závažným a nevratným následkům v úvahu přicházel nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud však akcentoval zejména dosavadní bezúhonnost obžalovaného a také tu skutečnost, že v důsledku nehody byl výrazným způsobem postižen sám obžalovaný, který přišel o manželku. Nyní pečuje sám o dvě děti, které jsou na něho odkázány výživou za situace, kdy starší syn studuje na vysoké škole a mladší dcera se na vysokou školu chystá. Soud ukládal mírný a ryze výchovný trest odnětí svobody v trvání dvou (2) roků s odkladem na zkušební dobu v trvání pěti (5) roků.

Lze učinit závěr, že jednání obžalovaného je mimořádným vybočením z řádného života, excesem při plnění povinností řidiče a obžalovaný je schopen nadále se vyvarovat trestné činnosti i při uložení trestu, který není schopen s bezprostředním odnětím svobody.

Obžalovaný se dopustil závažných porušení povinnosti řidiče, způsobil závažnou dopravní nehodu s neodčinitelnými následky, proto soud uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a to na dobu pěti (5) roků.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojili poškození [REDAKCE], která společně se zemřelou [REDAKCE] žila před smrtí ve společné domácnosti, s částkou 240.000,- Kč. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] s částkou 7.800,- Kč za bolestné a [REDAKCE] ml. s částkou 36.918,- Kč v souvislosti s náklady na pohřeb [REDAKCE]. Ve všech případech jde o škodu, která byla způsobena trestným činem. Nárok [REDAKCE] st. byl doložen bodovým hodnocením bolestného, podle kterého byla bolest ohodnocena 65 body, čemuž odpovídá požadovaná částka 7.800,- Kč. Václav Brzek ml. předložil doklady o úhradě nákladů pohřbu a smuteční hostiny v požadované částce, proto soud i tuto částku v uplatněné výši přiznal. Z výpovědi svědka [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] je zřejmé, že [REDAKCE] je snoubenka syna zemřelého [REDAKCE] a po dobu pěti let žili s [REDAKCE] ve společné domácnosti, společně uhrazovali náklady a je tak dostatečně podložen nárok na zaplacení částky 240.000,- Kč ve smyslu § 444 odst. 3 písm. f) občanského zákoníku. K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody v částce 83.231,- Kč připojila zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, která tuto částku vynaložila na léčení poškozených při dopravní nehodě a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nárok zdravotní pojišťovna doložila podrobným vyúčtováním, zároveň s doklady předložených obžalovaným (doklady o výplatě částek ze strany Kooperativy pojišťovny z titulu pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla) nevyplývá, že by uvedené nároky byly vykryty, proto soud i zdravotní pojišťovně požadovanou částku přiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo

řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 10.1.2013

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

Toto rozhodnutí nabylo **právní moci dne 26.1.2013.**
Doložku právní moci vyznačila Michaela Beierová dne 22.2.2013.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Jaroslava Jedličky a Karla Hampla v hlavním líčení konaném dne 27.11.2013

t a k t o :

Obžalovaný NŠ,

nar. [REDACTED] v Hradci Králové, trvale bytem [REDACTED], okres Ústí nad Orlicí, nyní [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne 5.6.2013 kolem 16.00 hodin na silnici č. I/[REDACTED] před křižovatkou se silnicemi I/[REDACTED] a III/[REDACTED] u obce Z, okr. Ústí nad Orlicí, jako řidič osobního vozidla zn. Fiat 500, RZ [REDACTED] na přímém úseku vozovky v rozporu s ustanoveními § 4 písm. a), § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů vjel z nezjištěných příčin do protisměru a pokračoval vlevo mimo komunikaci, kde vozidlo narazilo pravým bokem do stromu, přičemž došlo ke zranění jeho spolujezdkyně [REDACTED], nar. [REDACTED], posledně bytem [REDACTED], která na následky utrpěných zranění na místě zemřela,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

T í m s p á c h a l

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání tří (3) roků.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř (4) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 283.138,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 240.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 175.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu s e poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], s nároky na náhradu nemajetkové újmy, [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy, o d k a z u j í na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu s e poškozený [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], o d k a z u j e se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

K trestnímu stíhání obžalovaného NŠ se s nárokem na náhradu škody připojili poškození a to konkrétně [redacted], nar. [redacted], otec usmrcené [redacted], s náhradou škody ve výši 240.000,- Kč podle § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku, s částkou 37.941,- Kč vynaloženou na pohřeb, s částkou 6.900,- Kč vynaloženou na smuteční pohostění a s částkou 5.197,- Kč vynaloženou na ošacení na pohřeb, [redacted], matka [redacted], se připojila s částkou 240.000,- Kč podle § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku, s obdobným nárokem ve výši 175.000,- Kč se připojila [redacted], sestra [redacted]. Pozůstalí prarodiče [redacted], [redacted] a [redacted], nar. [redacted] se připojili s nárokem ve výši 240.000,- Kč každý. Všechny uvedené osoby pak požadovaly i náhradu nemajetkové újmy v penězích v souvislosti s úmrtím blízkého příbuzného. [redacted], [redacted] a [redacted] požadovali částku 750.000,- Kč, prarodiče [redacted] a [redacted] částku 250.000,- Kč.

V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný NŠ porušením důležité povinnosti v dopravě způsobil smrt spolujezdkyně [redacted]. Ke vzniku následku vedlo pouze protiprávní jednání obžalovaného. Soud neshledal žádnou míru spoluzavinění ze strany poškozené [redacted]. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství v posudku sice konstatovali, že na těle poškozené nebyly zjištěny nálezy či úrazové změny, které by svědčily pro to, že byla v době nehody připoutána bezpečnostním pásem, avšak z protokolu o dopravní

nehodě je zřejmé, že došlo k bočnímu střetu automobilu se stromem. Při ohledání vozidla bylo zjištěno, že bezpečnostní pás na straně spolujezdce byl zaseklý a rozřízný, spona byla zasunuta v zámku na levé straně sedadla spolujezdce. Je zřejmé, že poškozená použila bezpečnostní pás, to odpovídá i výpovědi obžalovaného.

Poškozený [REDAKCE] prokázal zaplacení nákladů pohřbu ve výši 37.941,- Kč, úhradu nákladů na smuteční ošacení ve výši 5.197,- Kč. Zároveň má nárok na jednorázové odškodnění při úmrtí podle § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku ve výši 240.000,- Kč. Soud proto přiznal nárok na náhradu škody v celkové výši 283.138,- Kč. Poškozený nepředložil doklad o úhradě smuteční hostiny, proto jej soud v této části odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Zcela důvodný je nárok na jednorázové odškodnění ve smyslu § 444 odst. 3 písm. c), e) občanského zákoníku u matky zemřelé [REDAKCE] a [REDAKCE], sestry, těmto soud přiznal nárok na náhradu škody ve výši 240.000,- Kč, resp. 175.000,- Kč. Prarodiče zemřelé [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] by mohli být považováni za osoby blízké ve smyslu § 444 odst. 3 písm. f) občanského zákoníku, avšak v jejich případě je třeba tvrdit a zároveň prokazovat, že žili s usmrcenou [REDAKCE] ve společné domácnosti ve smyslu § 115 občanského zákoníku. Je třeba, aby poškození se zemřelou nejenom bydleli na stejné adrese, ale trvale spolu žili a společně uhrazovali náklady na své potřeby. K zjištění takového stavu poškození nenavrhli žádné důkazy, soud proto poškozené prarodiče s nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ve smyslu § 13 občanského zákoníku má fyzická osoba v souvislosti se zásahem do osobnostních práv nárok na přiměřené zadostiučinění a to i v penězích při zvlášť závažných zásazích do tohoto práva. Je nesporné, že úmrtím blízké příbuzné osoby došlo k zásahu do osobnostních práv všech osob, které se připojily s nárokem na náhradu nemajetkové újmy. K tomu je třeba uvést, že funkci paušalizované náhrady nemajetkové újmy představuje právě ustanovení § 444 občanského zákoníku. Vyšší plnění by bylo možné přiznat v případě, že by poškození tvrdili a prokázali, že intenzita zásahu je vyšší, než je v obvyklých případech usmrcení blízké osoby obvyklé a došlo k němu za okolností, které se rovněž vymykají obvyklým případům. V dané věci došlo k následku při autonehodě k spáchání nedbalostního trestného činu. Obžalovaný na náhradu nemajetkové újmy poukázal poškozeným částky a to [REDAKCE] 35.000,- Kč, [REDAKCE] 35.000,- Kč, [REDAKCE] 20.000,- Kč, [REDAKCE], a [REDAKCE] 10.000,- Kč, zároveň se následně omluvil.

Poškození nenavrhli žádných důkazů k prokázání intenzity vztahů mezi nimi a usmrcenou [REDAKCE], které by umožňovaly soudu posoudit míru poškození osobnostních práv a proto soud všechny poškozené s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu o d p a d á odůvodnění výroku o vině a trestu tohoto rozsudku, neboť se státní zástupce i obžalovaný vzdali práva odvolání a netrvali na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný vyloučil z práva odvolání osoby, které jsou oprávněny podat odvolání v jeho prospěch.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 27.11.2013

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

562 17

Centrum dopravního výzkumu, v.v.i.
Oblast hodnocení bezp.a strategií

Ing. OGn

Vinohrady 10
639 00 Brno

VÁŠ DOPIS ZNAČKY

NAŠE ZNAČKA
51 Si 133/2016

VYŘIZUJE
Jan Gregar

ÚSTÍ NAD ORLICÍ
1. dubna 2016

Věc: žádost o informace dle z. č. 106/1999 Sb.

Na základě Vaší žádosti ze dne 17.3.2016 Vám v příloze zasílám anonymizované rozsudky Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, jimiž bylo rozhodnuto ve věcech náhrady škody na zdraví, jež vznikla v důsledku dopravní nehody, a které nabyly právní moci v roce 2013.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar, v.r.
ředitel správy soudu

Přílohy:

- rozsudek sp.zn. 3T 211/2012
- rozsudek sp.zn. 3T 108/2013
- rozsudek sp.zn. 3T 168/2013
- rozsudek sp.zn. 3T 217/2013
- rozsudek sp.zn. 105C 23/2013

TELEFON
465 567 111

FAX
465 523 269

BANKOVNÍ SPOJENÍ
Česká národní banka Hradec Králové
č. ú. 1220611/0710

IČ
00025038

ID datové schránky
rjrabj7

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 17 Ústí nad Orlicí

V Brně dne 17. 3. 2016

Věc: Žádost o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Tímto se na Vás obracíme s žádostí o zaslání anonymizovaných rozsudků, jimiž bylo rozhodnuto ve věcech náhrady škody na zdraví, jež vznikla v důsledku dopravní nehody. Tato žádost se vztahuje toliko na rozsudky, kterými bylo žalobě zcela nebo z části vyhověno a jež nabyly právní moci roku 2013.

Předmětné rozsudky budou použity v rámci projektu týkající se aplikace znalostí soudní rozhodovací praxe při odškodňování obětí dopravních nehod dle občanského zákoníku, jež je prováděn Centrem dopravního výzkumu ve spolupráci s Nejvyšším soudem ČR.

Pro upřesnění žádáme o zaslání rozsudků z trestních i civilních řízení. Žádost je podávána za právnickou osobu a osobní údaje uvedené níže slouží pouze pro komunikaci. Vše prosím zašlete na emailovou adresu uvedenou u kontaktní osoby.

Předem děkujeme.

Centrum dopravního výzkumu, v. v. i.
Líšeňská 33a
636 00 Brno
IČ 44994575

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Anderovou ve věci žalobce **TB**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zast. Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou, se sídlem v Olomouci, Legionářská 3, proti žalovanému **PČ**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], pošta [REDACTED], zast. Mgr. Petrem Moníkem LL.M., advokátem, se sídlem v Hradci Králové, Fráni Šrámka 1139/2, za účasti **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, se sídlem v Praze 1, Templová 747, IČ: 47116617 jako vedlejšího účastníka na straně žalovaného, **o náhradě škody**

t a k t o :

I. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku 4.852,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 12.052,-Kč od 20.3.2012 do 9.1.2013 a s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 4.852,-Kč od 10.1.2013 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Ohledně úroku z prodlení z částky 12.052,-Kč od 20.2.2012 do 19.3.2012 se žaloba **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 22.2.2012 se žalobce domáhal toho, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 12.052,-Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 20.2.2012 do zaplacení. Ohledně částky 7.200,-Kč bylo řízení zastaveno. Předmětem žaloby tedy nadále zůstává nárok žalobce na zaplacení částky 4.852,-Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 12.052,-Kč od 20.2.2012 do 9.1.2013 a se zákonným úrokem z prodlení z částky 4.852,-Kč od 10.1.2013 do zaplacení. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že dne 6.5.2011 ve 14.30 hodin v [REDACTED] došlo k dopravní nehodě, kterou zavinil [REDACTED], nar. [REDACTED], jako řidič nákladního vozidla Ford Transit, RZ [REDACTED], jehož

vlastníkem je žalovaný, tím, že při jízdě po silnici ve směru od Mohelnice na Litomyšl porušil povinnost uloženou mu ustanovením § 19 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., když nedodržel bezpečnou vzdálenou za před sebou jedoucím motocyklem, tovární zn. Honda VFR 800, RZ [REDAKCE], který řídil žalobce. Přitom řidič [REDAKCE] do motocyklu žalobce zezadu narazil, následkem čehož žalobce upadl na zem a utrpěl četná zranění. Vůči řidiči [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti. Okresní soud ve Svitavách usnesením sp. zn. 2 T 319/2011 ze dne 19.7.2011 trestní stíhání řidiče [REDAKCE] podmíněně zastavil a stanovil obviněnému zkušební dobu v délce trvání dvanácti měsíců. Usnesení nabylo právní moci dne 2.8.2011. Žalovaný je provozovatelem vozidla Ford Transit a ve smyslu ustanovení § 427 OZ odpovídá proto za škodu způsobenou provozem tohoto vozidla. Žalobce při nehodě utrpěl rozsáhlé pohmožděny kůže a podkoží vnitřních ploch obou stehen s otokem a podkožními výrony v kůži a podkoží a také částečnou trhlinu stehenního stavu levého stehna, a to velkého přitahovače. Dle posudku soudního znalce MUDr. Igora Fargaše ze dne 7.11.2011 byla zranění zjištěna objektivně a vznikla v příčinné souvislosti s uvedenou dopravní nehodou a posudkem uvedeného soudního znalce bylo určené bolestné ve výši šedesáti bodů, když navíc znalec shledal důvody pro zvýšení bolestného o dalších 50 %. Žalobci tedy náleží bolestné ve výši devadesáti bodů po 120,-Kč, celkem 10.800,-Kč, když byl nucen uhradit rovněž znalečné ve výši 1.252,-Kč dle faktury znalce. Pojišťovna Kooperativa, a.s., Vienna Insurance Group, která pojistnou událost likvidovala, žalobci na bolestném ničeho nezaplatila.

Žalovaný k žalobě uvedl, že žalobce uplatnil svůj nárok u pojišťovny, která škodnou událost zaregistrovala, a vyzvala žalobce k doplnění podkladů. Ze strany žalobce však nebyly požadované podklady doplněny a žaloba podaná vůči žalovanému je tak předčasná.

Vedlejší účastník uvedl, že pokud žalobce předložil příslušné doklady, vedlejší účastník vždy provedl výplatu odškodnění. Nárok na navýšení o 50 % vedlejší účastník neshledává oprávněným a tento nárok byl zamítnut. Nebyl totiž prokázán náročný způsob léčby.

Soud vzal za prokázané tyto skutečnosti:

Ze spisu 2 T 319/2011 Okresního soudu ve Svitavách soud zjistil, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], dne 6.10.2011 řídil na silnici v obci [REDAKCE] ve směru od Mohelnice na Litomyšl nákladní vozidlo Ford Transit, [REDAKCE], ve vlastnictví žalovaného, nedodržel bezpečnou vzdálenost za vpředu jedoucím motocyklem, který řídil žalobce a zezadu do něj narazil. Při dopravní nehodě došlo ke zranění žalobce. Žalobce se jako poškozený nepřipojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody (úřední záznam ze dne 6.7.2011). Prohlásil, že škoda mu byla uhrazena přes pojišťovnu (čl. 14 uvedeného spisu). Z lékařské zprávy obsažené v uvedeném spisu soud zjistil, že žalobci byla vystavena pracovní neschopnost, která trvala od 9.5. do 31.5.2011. Žalobce byl asi deset dní omezen v obvyklém způsobu života zcela odkázán na péči druhé osoby na lůžku, následně mohl chodit o dvou francouzských holích a s pomocí druhé osoby došlo po asi třiceti dnech. Žalobce utrpěl objemné plošné hematomy, pohmoždění obou stehen, oboustranně objemné plošné hematomy kůže a podkoží, vlevo intramuskulární hematom odpovídající parciální ruptuře. Dne 6.5.2011 žalobce byl ošetřen na chirurgické ambulanci ve Svitavách, dne 9.5.2011 přijat k observaci na chirurgickém oddělení v Praze, nasazena antitrombotická terapie, analgetika, ledování, postupná rehabilitace. Po propuštění byl převeden na antiagreganční terapii a předán do péče chirurgické ambulance. Usnesením Okresního soudu ve Svitavách ze dne 19.7.2011 bylo trestní stíhání obviněného

██████████, nar. ██████████, podmíněně zastaveno a stanovila se mu zkušební doba v trvání dvanácti měsíců. Soud vycházel z toho, že obviněný doznal svoji vinu, učinil opatření k náhradě škody, když nahlásil dopravní nehodu jako pojistnou událost u pojišťovny Kooperativa a ta je vedena pod č. 6274211179.

Z dalších listin předložených všemi účastníky soud zjistil, a to z uplatnění nároku poškozeným, datovaného dnem 26.7.2011, že žalobce uplatňuje škodu vzniklou dopravní nehodou s tím, že škodu na zdraví doloží. K oznámení pojistné události došlo dne 15.6.2011. Jedná se však o oznámení pojistiteli ING životní pojišťovna, se sídlem v Praze 5. Z podání datovaných dnem 15.6.2011, 16.8.2011 a 13.7.2011 a dále 30.6.2011 vedlejší účastník potvrdil žalobci, že přijal hlášení škodné události z pojistné smlouvy č. 6274211179 s tím, že ke vzniku škodné události došlo dne 6.5.2011, pojištěným vozidlem Ford Transit, ██████████, pojistná událost byla zaregistrována pod č. 6110029280 a k jejímu vyřízení je třeba předložit podklady, a to písemné uplatnění požadavku o náhradu škody, posudek o bolestném, doklad o výši ztráty na výdělků, kopie lékařských zpráv. Z listiny datované dnem 11.4.2012 a z emailové korespondence ze dne 10.10.2012 soud zjistil, že žalobce nedoložil požadované doklady a dne 22.3.2012 vedlejší účastník obdržel žalobu o náhradu škody. Dne 11.4.2012 žalobce doložil doklady ke škodě na zdraví. Na základě nich mu dne 18.4.2012 byla vyplacena náhrada za ztrátu na výdělků 4.099,-Kč, regulační poplatek za hospitalizaci v nemocnici 240,-Kč a doplatek za léky 1.578,-Kč, celkem tedy 5.917,-Kč. Bolestné nebylo prozatím uhrazeno, neboť znalecký posudek byl doložen až v žalobě žalobcem a vzhledem k rozdílu v hodnocení bolestného trval vedlejší účastník na doložení kopií lékařských zpráv z prvotního ošetření po nehodě a v průběhu léčby.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze dne 7.12.2011 soud zjistil, že znalec stanovil bodové ohodnocení bolestného celkem šedesáti body a podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 440/2001 Sb. zvýšil bolestné o 50 %. Celkové bolestné představuje devadesát bodů po 120,-Kč za jeden bod, tj. 10.800,-Kč. Za vypracování znaleckého posudku žalobce zaplatil znalci 1.252,-Kč.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. V řízení bylo prokázáno, že popsanou dopravní nehodou došlo ke škodě na zdraví na straně žalobce a mezi dopravní nehodou a vzniklou škodou existuje příčinná souvislost. Subjektem objektivní odpovědnosti za vznik škody je podle ustanovení § 427 OZ provozovatel, tedy žalovaný. Výše škody na zdraví, která je žalobou požadována, byla prokázána znaleckým posudkem, když soud nemá pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, když ten byl vypracován podle vyhlášky č. 440/2001 Sb., a to v souladu s ustanovením § 2, § 4, § 6 odst. 1 písm. a), § 7 a § 8 citované vyhlášky. Posudek v souladu s § 8 odst. 5 rozebral postupy, kterými posuzující lékař dospěl k závěru svého hodnocení, stanovil položky příloh této vyhlášky, podle kterých bylo bodové ohodnocení provedeno, i zdůvodnil zvýšení bodového ohodnocení nad limity uvedené v přílohách této vyhlášky. Odůvodnění zvýšení bodového ohodnocení nad limity uvedené v přílohách vyhlášky, se kterým vedlejší účastník nesouhlasí, dle názoru soudu vychází z rozsahu poškození na zdraví žalobce, když jím popsané rozsáhlé pohmožděniny kůže a krevní výrony v kůži a částečná trhlina jednoho stehenního svalu levého stehna, a to velkého přitahovače, vyžadovaly náročnější způsob léčby než ten, který je označen v příloze vyhlášky (pol. S 701 pouze pro běžné menší povrchnější pohmožděniny). Podle § 7 odst. 2 vyhlášky č. 440/2001 Sb. činí hodnota jednoho bodu 120,-Kč, při hodnocení znalcem devadesáti body náleží žalobci náhrada škody na zdraví 10.800,-Kč. V souvislosti s tím bylo vynaloženo i dalších 1.252,-Kč na znalecký úkon, celkem tedy žalobci vznikla v souvislosti se škodou na

zdraví celková škoda ve výši 12.052,-Kč. Ohledně částky 7.200,-Kč došlo ke zpětvzetí žaloby. Soud proto žalobě vyhověl v rozsahu částky 4.852,-Kč. To vše však pouze se zákonným úrokem ve výši předpokládané nařízením vlády č. 142/1994 Sb. až od 20.3.2012, když žalobcem nebylo tvrzeno ani prokázáno a z dalších listin vyplývá, že konkrétní specifický nárok žalobce uplatnil až součástí žaloby, která byla žalovanému doručena právě dne 20.3.2012, úrok z prodlení za období předchozí byl proto zamítnut. Výrok o náhradě nákladů řízení soud učinil zčásti podle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. a zároveň podle ustanovení § 150 o.s.ř. Je třeba vycházet z toho, že žalobce neměl ve věci plný úspěch, když mu nebyly zcela přiznány úroky z prodlení. Dále je třeba vycházet z toho, že ještě před prvním jednáním žalobce vzal žalobu zpět ohledně částky 7.200,-Kč, když toto plnění bylo poskytnuto žalobci vedlejším účastníkem. V tomto rozsahu by žalovaný nebo vedlejší účastník byl povinen hradit žalobci náklady, protože pro chování žalovaného byla žaloba vzata zčásti zpět. Soud však dospěl k závěru, že je třeba hodnotit důvody hodné zvláštního zřetele, pro které soud nemusí výjimečně náhradu nákladů řízení zcela přiznat. Tyto důvody hodné zvláštního zřetele soud zjistil ze stanovisek účastníků, zejména žalovaného a vedlejšího účastníka, které korespondují s dalšími listinami založenými do spisu, zejména s korespondencí mezi vedlejším účastníkem a žalobcem, když z této korespondence vyplývá, že žalobce sice uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví, ovšem svůj nárok řádně nevyčíslil a nedoložil. Poté, co došlo k doložení jeho nároku, vedlejší účastník dle jeho dokladů řádně plnil, s výjimkou bolestného, jehož výše mohla být poprvé doložena až znaleckým posudkem datovaným dnem 7.12.2011 a který byl zřejmě poprvé založen až do spisu k žalobě doručené soudu dne 22.2.2012, žalovanému dne 20.3.2012 a vedlejší účastník se zřejmě s tímto znaleckým posudkem seznámil až v průběhu tohoto řízení. Na základě něj poté vedlejší účastník poskytl náhradu škody – bolestné ve výši 7.200,-Kč, když ve zbývající části sporoval výši bolestného. S přihlédnutím ke všem těmto okolnostem soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.). Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 13.3.2013

JUDr. Dana Anderová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Lucie Marešová